

Folketingets Lovsekretariat

Dato: 10. november 2010

Under henvisning til Folketingets brev af 2. november 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. S 292, stillet af Mette Frederiksen (S).

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk
www.sm.dk

EJB/ J.nr. 2010-6763

Spørgsmål nr. S 292:

"Vil ministeren redegøre for sit syn på de dilemmaer angående socialt udsatte og hjemløses cpr.- og folkeregistrering, som der redegøres for i Gadejuristens høringssvar til L169, 30. november 2009, under afsnittet »Socialt udsatte og hjemløses problemer under de nuværende regler«, herunder hvilke initiativer ministeren vil tage for at løse de problemer, der rejses i det nævnte afsnit i høringssvaret?"

Svar:

I høringssvaret anføres, at CPR-lovgivningen ikke tager hensyn til retsvirkningerne, som anden lovgivning tillægger registreringen i CPR. Gadejuristen peger i den forbindelse på reglerne om opholds- og handlekommune i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og anvendelsen heraf i relation til udbetaling af kontanthjælp.

Indledningsvis bemærkes, at CPR-lovgivningen hører under indenrigs- og sundhedsministerens område og reglerne om kontanthjælp under beskæftigelsesministerens område. For så vidt angår lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, kan jeg henvise til kommentaren til Gadejuristens høringssvar i punkt 10 i høringsnotat af 11. marts 2010 vedrørende det nævnte lovforslag, L 169, bilag 1. Notatet er oversendt til Folketingets Socialudvalg den 17. marts 2010. Som det fremgår heraf, er folkeregistertilmelding ikke afgørende for retten til hjælp.

For så vidt angår hjælp efter lov om social service, gælder efter vedtagelsen af lovforslaget, at hvis en person får ophold på et botilbud efter servicelo-

vens § 110, forbliver den oprindelige opholdskommune handlekommune. Hermed forbedres kontinuiteten i indsatsen med henblik på resocialisering. Det skal tilføjes, at det - netop for at undgå, at en borger kommer i den situation, at ingen kommune anser sig som forpligtet til at yde hjælp - ved lov nr. 1418 af 21. december 2005 blev fastsat i retssikkerhedslovens § 9, stk. 7, at:

”Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en persons opholdskommune, må den af de uenige kommuner, som personen har eller senest har haft folkeregisteradresse i, fungere som opholdskommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette opholdskommune. Når rette opholdskommune er blevet bestemt, og den fungerende opholdskommune ikke er personens opholdskommune, yder opholdskommunen refusion for den fungerende opholdskommunes udgifter i den periode, hvor uenigheden har bestået.”

I tilfælde af uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune, der er rette opholdskommune, vil borgeren således have krav på, at den kommune, hvor den pågældende senest har haft folkeregisteradresse, foreløbigt yder den hjælp, den pågældende har ret til. Formålet hermed er at sikre, at der altid er en kommune, der har pligt til at yde hjælp.

På den baggrund har jeg ikke planer om initiativer i relation til høringssvaret.

Benedikte Kiær

/ Elsebeth Jarl Brunés